la tribuna

Encamp, Sant Jordi i més

Una altra vegada la parròquia mitjana és epicentre de novetats editorials

ROBERT **PASTOR**

Aquest Sant Jordi que ja tenim a girar de la cantonada pot ser el més abundant que es recoda en novetats literàries pròpies del país, per autors que hi viuen o per obres que s'hi refereixen. I una vegada més Encamp aporta una quantitat desproporcionadament alta d'edicions, amb alguna d'afegida que ja s'anuncia per a la fi de la primavera, i les que no tinguem presents, als autors de les quals cal demanar disculpes per l'omissió involuntària.

Començarem per dos debutants: Laura Casanovas, que hi treballa, és dels que no arriben a temps, i serà al juny quan presenti la seva primera novel·la, juvenil, amb el títol *Un estiu a la fi del món*, que va rebre el premi de narrativa juvenil Ciutat d'Olot l'any passat. La Laura no ha pogut començar millor una carrera si hem de jutjar per les recompenses repetides. Dels seus relats primerencs, sovint amb personatges encampadans, *Captatio benevolentiae* li va suposar la Rosa d'or de la pau de narració curta dintre els premis Castellitx de l'Algaida, a les Illes. L'any passat, amb *Tornar a casa*, li van donar l'accèssit del premi Manuel Cerqueda Escaler, que dota Andbank, dintre de la Nit Literària. Val a dir que el jurat d'aquest guardó sembla haver fet un costum els darrers anys de no dotar-lo sencer i donar invariablement un accèssit de consolació.

Un altre conveí és Jesús Real Lluch, també novel·lista primerenç, en aquest cas en castellà i amb *Shaly*. És la història d'un reconegut traumatòleg, Marçal Tafarell, que ha viscut entre la Seu, Barcelona i els Estats Units, amb

LA PRODUCCIÓ DE LLIBRES D'AUTOAJUDA HAVIA ESTAT FORÇA INHABITUAL I ARA N'APAREIXEN TRES

intermitents estades a l'Àfrica i el centre d'Amèrica. La néta, Anthia, descobreix una correspondència entre el padrí i una per a ella desconeguda Shaly, i no es podrà estar d'iniciar una investigació sobre aquest personatge i els fets que s'expliquen a les cartes.

De l'Anna Toha sabia per ella mateixa, quan em va reconèixer a la seva botiga (Les cosetes de l'Anna, a l'avinguda principal) que havia escrit l'explicació de la tragèdia del fill, Evarist Rogel, víctima d'un gravíssim accident, fins a la relativa recuperació miraculosa i des de tots els sentiments de mare. Albert Salvadó es va oferir a tractar estilísticament l'embrió, tot respectant els fets reals sense afegir-hi res, i el resultat ha estat *El ball de la vida*, ja a les llibreries amb tots dos com a coautors.

El quart producte no és de ficció, ni d'autoria encampadana, però sí que ho és el personatge central d'aquesta biografia parcial: Pere de l'Oros. L'extraordinari periodista que és un altre dels Alberts que llueixen amb l'escriptura (Roig) ha desenvolupat l'aspecte més públic d'un prohom de la parròquia, amb un títol que estalvia la descripció del contingut: *Josep Maria Mas Pons, Pere de l'Oros. Vida política 1960-1991*. Presentat amb una assistència multitudinària al Consell General, marca també un retorn a l'activitat de les Edicions del Diari d'Andorra.

Força inhabitual, si no del tot insòlit, havia estat fins ara la producció en aquestes Valls dels coneguts generalment com a llibres *d'autoajuda*, i de cop i volta han aparegut, n'apareixen o n'apareixeran tres d'una tacada. Ja ha estat editat i presentat *Feliz i con ahorros*, del marroquí resident a la parròquia Omar El Bachiri El Boudouhi, ple de propostes i preguntes sobre psicologia i economia domèstica des de la seva experiència d'observació al llarg dels nombrosos viatges, amb l'objectiu de facilitat al lector la planificació de l'estalvi i de la felicitat personal.

Dimecres dia 13 passat, Susanna Ginesta, una altra conveïna, va presentar a la hiperactiva biblioteca comunal de la parròquia *Com vaig aprendre que mai no és tard per emprendre*. Ella mateixa adverteix que "no és una guia, ni una taula de consells del que cal i el que no cal fer per arribar a l'èxit empresarial, però està escrit pensant el tots els que en algun moment s'han plantejat emprendre un negoci, canviar el rumb professional o convertir la seva passió en forma de vida".

No arriba a temps per a la data tan assenyalada de flors i lletres en tot l'àmbit de la cultura catalana, però Marc Romera (nascut a Canillo i veí d'Encamp) ja ha enllestit *La felicidad en tus manos*. En aquest cas, es tracta d'estimular la motivació i la superació. Li han fet el pròleg dues personalitats reals i tan conegudes com són Albert Llovera i Cristian España, participants al Ral·li Dakar. Romera explica que "el llibre ens ajuda a reflexionar sobre el que realment és important a la vida, així com a gestionar correctament l'èxit, la humanitat i trobar la felicitat". L'obra tindrà dues edicions successives, en espanyol i en català, respectivament. La presentació de la segona, amb l'assistència dels dos proleguistes-exemples a més de l'autor, està ja programada per al 9 de juny, també a la biblioteca d'Encamp.

En pocs *Santjordis* s'han presentat cinc obres de ciutadans del país. El proper dia 23 n'hi haurà bastants més. Però la majoria tornen a tenir Encamp com a epicentre, abans que s'afegeixin les de Casanovas i Romera, i les que puguin sortir al llarg d'aquest mateix any, que de projectes mai no en falten.

retalls

21/04/2015
Editorial
▶SEGRE

ACUSACIÓ ENLAIRE

La detenció i posterior presó incondicional dels màxims dirigents d'Ausbanc i del pseudosindicat Manos Limpias han posat sobre la taula les suposades pràctiques extorsionadores d'aquestes dues entitats que els garantien finançament i presència mediàtica. Després de l'operació judicial, tots admeten haver tingut sospites sobre el seu funcionament, però el cert és que fins a la denúncia dels advocats de la infanta Cristina per intent de xantatge no s'havien trobat proves que permetessin desemmascarar les activitats dels presidents de les dues entitats que ara estan a la presó. La detenció té una seqüela important en el judici del *cas Nóos* perquè l'única part que acusava la infanta Cristina era l'acusació popular que exerceix Manos Limpias i ahir mateix l'advocat de Diego Torres, amb l'adhesió de l'advocat d'Urdangarin, va reclamar l'expulsió del judici de Manos Limpias perquè segons la seua opinió representa "interessos espuris". La lletrada de l'acusació popular va rebutjar la petició perquè el sindicat que representa és plenament operatiu, no està investigat, ni sotmès a cap mesura cautelar i únicament ha estat detingut el seu màxim responsable, Miguel Bernad. Davant de la nova situació, la presidenta del tribunal ha anunciat que resoldrà sobre la reclamació després d'haver-la estudiat, encara que apel·la a la presumpció d'innocència davant la sol·licitud feta sobre la base d'una investigació embrionària. [...]

21/04/2015
Màrius Carol
▶LA VANGUARDIA

'EL QUIXOT' EN EL BALANÇ

Goethe va escriure que "per conèixer la gent, cal anar a casa seva", així que Carles Puigdemont no va dubtar a viatjar a la Moncloa per parlar amb Mariano Rajoy, a la primera insinuació des de l'entorn del president del Govern en funcions. El dolent de la distància no és que sigui l'oblit, com diu el bolero, sinó que aprofundeix el desconeixement. Les expectatives de la reunió eren escasses en el terreny polític, però s'havia de veure si serien capaços d'empatitzar els dos personatges. La sensació és que hi havia curiositat mútua per conèixer-se. Dues hores llargues de reunió donen per saber almenys congeniar prou per parlar de tot, sense dramatitzar en res. Almenys Puigdemont es va endur la notícia que el Govern permet ampliar del 0,3% al 0,7% el dèficit previst per al 2016 i un facsímil de la segona part d'*El Quixot*, la que porta el gentilhome a Barcelona, on descobreix que el mar és més espaiós que les manxegues llacunes de Ruidera. [...]

21/04/2015
Editorial
▶EL PAÍS

DESBLOQUEIG INSTITUCIONAL

A partir del nivell d'absoluta incomunicació de què es va partir, la trobada entre el president del Govern d'Espanya, Mariano Rajoy, i el de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, pot qualificar-se de moderadament positiva. Encara que és de lamentar que no es produís cap avenç en les qüestions més importants –sobre les quals es manté una discrepància radical– la reunió va permetre almenys recompondre el diàleg i restablir una relació institucional que mai es va haver d'interrompre. [...]